

VENDIM
Nr. 575, datë 24.6.2015

PËR MIRATIMIN E KËRKESAVE PËR MENAXHIMIN E MBETJEVE INERTE

(Ndryshuar me VKM nr. 338, datë 19.6.2025)

(i përditësuar)

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të nenit 37, të ligjit nr. 10463, datë 22.9.2011, “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, të ndryshuar, me propozimin e ministrit të Mjedisit dhe ministrit të Transportit dhe Infrastrukturës, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

1. Miratimin e kërkesave për menaxhimin e mbetjeve inerte me qëllim mbrojtjen, ruajtjen dhe përmirësimin e cilësisë së mjedisit, si dhe mbrojtjen e shëndetit publik, përmes minimizimit të ndikimeve negative.

2. Miratimi i kërkesave për menaxhimin e mbetjeve inerte synon të disiplinojë procesin e grumbullimit, transportit, dorëzimit dhe trajtimit të mbetjeve inerte në fushën e ndërtimit, duke përcaktuar rregullat dhe kërkesat konkrete për subjektet që operojnë në këtë fushë.

3. Në këtë vendim përcaktohen:

- a) detyrimet e zotëruesit të mbetjeve inerte dhe operatorit;
- b) kërkesat për miratimin, ndërtimin dhe funksionimin e lëndfilleve për mbetjet inerte e të venddepozitimeve të përkohshme të mbetjeve inerte;
- c) kërkesat për subjektet, të cilat kryejnë punime në fushën e ndërtimit, riparimit, restaurimit apo të prishjes së objekteve që prodhojnë mbetje.

4. Termat e përdorur në këtë vendim kanë të njëjtin kuptim me termat e përdorur në ligjin nr. 10463, datë 22.9.2011, “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, të ndryshuar, dhe në ligjin nr. 107, datë 31.7.2014, “Për planifikimin dhe zhvillimin e territorit”.

Termi “Zotërues i mbetjeve inerte”, në kuptimin e këtij vendimi, është person fizik ose juridik, i cili, gjatë aktivitetit të tij të ndërtimit, riparimit, restaurimit apo prishjes së objekteve, prodhon, transporton ose trajton mbetje inerte të cilat janë të renditura në kapitullin 17 të vendimit nr. 402, datë 30.6.2021, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e katalogut të mbetjeve”.

5. Zotëruesi i mbetjeve inerte, i cili kryen përpunim paraprak, përzierje apo procese të tjera, që ndryshojnë natyrën ose përbërjen e këtyre mbetjeve, është i detyruar t’i ruajë, t’i transportojë dhe t’i dorëzojë ato në lëndfill apo në venddepozitim të përkohshëm në mënyrë të diferencuar, sipas përcaktimeve të vendimit nr. 371, datë 11.6.2014, të Këshillit të Ministrave, “Për përcaktimin e rregullave për dorëzimin e mbetjeve të rrezikshme dhe miratimin e dokumentit të dorëzimit të mbetjeve të rrezikshme”, si dhe vendimit nr. 229, datë 23.4.2014, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e rregullave për transferimin e mbetjeve jo të rrezikshme dhe të dokumentit të transferimit të mbetjeve jo të rrezikshme”.

6. Zotëruesi i mbetjeve inerte është i detyruar t’i dorëzojë këto mbetje tek operatorët, të cilët janë të pajisur me leje mjedisore, sipas shtojcës 1, bashkëlidhur ligjit nr. 10448, datë 14.7.2011, “Për lejet e mjedisit”, të ndryshuar, dhe me licencë të tipit III.2.B, sipas vendimit nr. 538, datë 26.5.2009, të Këshillit të Ministrave, “Për licencat dhe lejet që trajtohen nga/apo nëpërmjet Qendrës Kombëtare të Licencimit (QKL) dhe disa rregullime të tjera nënligjore të përbashkëta”.

7. Zotëruesit e mbetjeve inerte dhe operatorët e lëndfilleve të mbetjeve inerte janë të detyruar të plotësojnë dhe të nënshkruajnë dokumentin e transferimit të këtyre mbetjeve dhe të dhënat regjistrohen në Regjistrin e Transfertave Individuale, sipas vendimit nr. 229, datë 23.4.2014, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e rregullave për transferimin e mbetjeve jo të rrezikshme dhe të dokumentit të transferimit

të mbetjejeve jo të rrezikshme”.

8. Njësitë e qeverisjes vendore, në dokumentacionin e lëshimit të lejes për projektin e ndërtimit, riparimit, restaurimit apo shembjes, përcaktojnë se personi fizik ose juridik, të cilit i është dhënë leja për realizimin e projektit, duhet të provojë me dokumentacionin e nevojshëm përmbushjen e kërkesave të këtij vendimi brenda 30 (tridhjetë) ditëve nga data e përfundimit të projektit të ndërtimit, riparimit, restaurimit apo prishjes së objektit, i cili krijon mbetje inerte.

8/1. Në përputhje me qëllimin e këtij vendimi, mbetjet inerte të krijuara nga projekti i ndërtimit, i riparimit, i restaurimit apo i prishjes së objektit ripërdoren për ndërtim, nëse janë të përshtatshme për këtë funksion. Nëse mbetjet inerte të krijuara në sheshin e projektit ripërdoren në shesh ndërtimi tjetër apo nëse ruhen përkohësisht në një vend tjetër deri në ripërdorimin e tyre, subjekti zhvillues apo përfituesi i lejes së ndërtimit paraqet dokumentacionin e mëposhtëm, sipas rastit:

a) Kur inertet ripërdoren për qëllime ndërtimi nga vetë subjekti zhvillues apo përfituesi i lejes së ndërtimit, por në një vend tjetër, ai paraqet deklaratën personale për qëllimin e përdorimit së bashku me dokumentacionin ose të dhënat për sheshin tjetër të ndërtimit, ku do të përdoren inertet (lejen përkatëse të ndërtimit); ose

b) Kur inertet ripërdoren për qëllim ndërtimi nga të tretë në një vend tjetër, subjekti zhvillues apo përfituesi i lejes së ndërtimit paraqet marrëveshjen (kontratën) e lidhur me ta për këtë qëllim, së bashku me dokumentacionin ose të dhënat për sheshin tjetër të ndërtimit, ku do të përdoren inertet (lejen përkatëse të ndërtimit); ose

c) Kur inertet ruhen përkohësisht në një vend tjetër përpara ripërdorimit të tyre për qëllime ndërtimi, subjekti zhvillues apo përfituesi i lejes së ndërtimit paraqet:

i. marrëveshjen me operatorin për depozitimin e inerteve përkohësisht në një venddepozitim të përkohshëm, deri në ripërdorimin për qëllime ndërtimi. Nëse ato do të ripërdoren nga të tretë, paraqitet edhe kontrata e lidhur me ta për këtë qëllim; ose

ii. deklaratën për depozitimin përkohësisht, deri në ripërdorimin për qëllime ndërtimi, në një pasuri të paluajshme në pronësi të tij, ose marrëveshjen me pronarin, kur pasuria nuk është në pronësi të tij, të shoqëruara me kopje të kartelës së pasurisë. Në çdo rast, pasuria të përmbushë kriteret e përcaktuara në pikën 17 të këtij vendimi, dhe depozitimi sipas kësaj nënndarjeje nuk mund të zgjasë më shumë se 180 (njëqind e tetëdhjetë) ditë. Nëse mbetjet inerte ripërdoren nga të tretë, paraqitet edhe kontrata e lidhur me ta për këtë qëllim.

9. Brenda 30 (tridhjetë) ditëve nga data e përfundimit të zbatimit të projektit, të përcaktuar në pikën 7 të këtij vendimi, personi fizik ose juridik, të cilit i është dhënë leja për realizimin e projektit, paraqet pranë Agjencisë Kombëtare të Mjedisit kopje të dokumentacionit që provojnë përmbushjen e kërkesave të këtij vendimi.

10. Subjekti fizik/juridik, kërkues i lejes për ndërtimin, riparimin, restaurimin apo shembjen e objektit, përpara marrjes së lejes së ndërtimit duhet të depozitojë një garanci financiare për llogari të NJQV-së, e cila nuk do të jetë më e vogël se 3% e vlerës së strukturës së objektit dhe përcaktohet me vendim të këshillit të NJQV-së.

11. Garancia financiare i kthehet subjektit fizik/juridik pa interes nga NJQV-ja, e cila ka lëshuar lejen e ndërtimit, pasi të provojë se mbetjet inerte janë dorëzuar, sipas pikave 4, 5 dhe 6, të këtij vendimi, në lëndfillin ose në venddepozitim të përkohshëm të përcaktuar nga NJQV-ja. Në rast të mospërmbushjes së kushteve të sipërpërmendura, NJQV-ja konfiskon garancinë financiare.

12. Subjekti fizik/juridik, që prodhon mbetje inerte gjatë ndërtimit, riparimit, restaurimit apo shembjes së objektit, është përgjegjës për dëmet e drejtpërdrejta ndaj palëve të treta që dëmtohen nga ushtrimi i aktivitetit të tyre dhe nga detyrimet kontraktuale.

13. Njësitë e qeverisjes vendore, në planet e përgjithshme vendore, të hartuara sipas nenit 20, të ligjit nr. 107/2014, datë 31.7.2014, “Për planifikimin dhe zhvillimin e territorit”, si dhe planet vendore të menaxhimit të integruar të mbetjeve të hartuara sipas nenit 13, të ligjit nr. 10463, datë 22.9.2011, “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, të ndryshuar, duhet të parashikojnë vende për depozitimin e përkohshëm të mbetjeve inerte dhe lëndfilltet për mbetjet inerte.

14. Në vendin për depozitimin e përkohshëm të mbetjeve inerte, të depozitohen jo më tepër se 20 tonë në ditë ose 3 500 tonë në vit mbetje inerte. Afati i dorëzimit të mbetjeve inerte në venddepozitimin e përkohshëm të jetë deri në momentin e ndërtimit të lëndfillit për trajtimin e mbetjeve inerte në zonën më të afërt gjeografikisht të njësisë së qeverisjes vendore.

15. Zotëruesit e mbetjeve inerte janë të detyruar të dorëzojnë mbetjet inerte në venddepozitimin e përkohshëm ose lëndfillt për trajtimin e mbetjeve inerte, kundrejt tarifës për ton/mbetje, të propozuar nga operatori dhe të miratuar nga njësitë e qeverisjes vendore.

16. Tarifa e përcaktuar për trajtimin e mbetjeve inerte në lëndfille duhet të mbulojë koston e operimit për trajtimin e këtyre mbetjeve, si dhe koston për mbylljen e kujdesin pas mbylljes së lëndfillit për një periudhë prej të paktën 30 (tridhjetë) vjetësh.

17. Ndalohej ndërtimi i venddepozitimeve të përkohshme të mbetjeve inerte nga njësitë e qeverisjes vendore në zonat e mëposhtme:

- a) Zonat e mbrojtura, arkeologjike, turistike apo në çdo zonë që mbrohet me një akt normativ;
- b) Zonat në distancë 300 metra nga një pus furnizues me ujë dhe çdo burim tjetër ujor;
- c) Zonat në distancë 100 metra nga një përrua, argjinaturë lumore, liqen, lum ose kompleks ligatinor;
- ç) Zonat në distancë 300 metra nga një zonë e mbrojtur në përputhje me shkronjën “a”.

18. Ndërtimi i lëndfillit të mbetjeve inerte kryhet nga subjekte të licencuara, në përputhje me kriteret e përcaktuara në vendimin nr. 452, datë 11.7.2012, të Këshillit të Ministrave, “Për lëndfillt e mbetjeve”, dhe përkatësisht:

- a) kërkesat e përgjithshme për të gjitha kategoritë e lëndfilleve;
- b) procedurat dhe kriteret e pranimin të mbetjeve;
- c) vlerësimin e sigurisë për pranimin e mbetjeve në venddepozitimet nëntokësore;
- ç) përmbledhjen e opsioneve të asgjësimit në lëndfill;
- d) procedurën e kontrollit dhe vetëmonitorimit në fazat e operimit dhe kujdesit pas mbylljes.

19. Lëndfillt e mbetjeve inerte mund të jenë lëndfille vendore, të cilat shërbejnë për trajtimin e mbetjeve të prodhuara brenda territorit të një NJQV-je ose lëndfille rajonale, të cilat shërbejnë për trajtimin e mbetjeve të shumë NJQV-ve. Njësitë e qeverisjes vendore bashkëpunojnë me njëra-tjetrën për përcaktimin e vendit ku do të ndërtohet lëndfilli rajonal dhe të mënyrës së funksionimit të tij.

20. Operatorët, të cilët merren me trajtimin e mbetjeve në lëndfille dhe venddepozitimet e përkohshme, janë të detyruar të raportojnë pranë NJQV-ve dhe Agjencisë Kombëtare të Mjedisit për të dhënat e mbetjeve që trajtojnë. NJQV-të duhet, që, brenda muajit janar të çdo viti, të dërgojnë te *ministria përgjegjëse për mbetjet* të dhënat vjetore për mbetjet e trajtuara në lëndfille dhe venddepozitime të përkohshme të mbetjeve inerte.

20/1. *Krahës subjekteve private, roli i operatorit, në kuptim të këtij vendimi, ushtrohet edhe nga Agjencia Kombëtare e Ekonomisë së Mbetjeve (në vijim “AKEM”).*

Për venddepozitimet e përkohshme të administruara nga operatorë që janë subjekte private, AKEM-i ushtron mbikëqyrjen dhe ndjekjen e funksionimit të venddepozitimit për qëllime të përputhshmërisë me përcaktimet e legjislacionit në fuqi për menaxhimin e integruar të mbetjeve. Rregullat e hollësishme të mbikëqyrjes dhe ndjekjes së funksionimit të venddepozitimeve përcaktohen me urdhër të ministrit përgjegjës për mjedisin. Në rast të konstatimit të shkeljeve të standardeve dhe të kriterëve të venddepozitimit nga operatori, zbatohen masat administrative të parashikuara në legjislacionin e posaçëm të mbrojtjes së mjedisit.

21. Njësitë e qeverisjes vendore, brenda afatit 2-vjeçar nga hyrja në fuqi e këtij vendimi, duhet të përcaktojnë vendet përkatëse për venddepozitimet e përkohshme dhe lëndfillt për trajtimin e mbetjeve inerte, bazuar në kriteret e përcaktuara në këtë vendim dhe vendimin nr. 452, datë 11.7.2012, të Këshillit të Ministrave, “Për lëndfillt e mbetjeve”.

21/1. *AKEM-i i kërkon njësisë së vetëqeverisjes vendore informacionin për vendet e përcaktuara prej saj për t’u përdorur si venddepozitime të përkohshme dhe specifikisht mbi ato që shtrihen në pasuri shtetërore. Në rast se nuk është*

e qartë gjendja juridike e pronësisë mbi pasuritë, AKEM-i kërkon informacion nga Agjencia Shtetërore e Kadastrës. Pas vlerësimit të këtyre vendeve, AKEM-i njofton njësinë e vetëqeverisjes vendore për ato pasuri shtetërore, të cilat do t'i administrojë si venddepozitime të përkohshme.

21/2. Marrja në administrim nga AKEM-i i pasurive, sipas përcaktimit në pikën 21/1 të këtij vendimi, kryhet në një nga këto mënyra:

a) Nëpërmjet përcaktimit ose ndryshimit të përgjegjësisë së administrimit të pasurisë shtetërore tek AKEM-i, sipas përcaktimeve të ligjit nr. 8743, datë 22.2.2001, "Për pronat e paluajtshme të shtetit", të ndryshuar, në rastin kur ajo është pronë e patransferuar te njësitë e vetëqeverisjes vendore; ose

b) Nëpërmjet marrëveshjes që lidhet ndërmjet AKEM-it dhe organeve të saj (njësisë së vetëqeverisjes vendore), me objekt përdorimin e pasurisë nga AKEM-i për qëllimet e këtij vendimi ose sipas përcaktimeve të ligjit nr. 8744, datë 22.2.2001, "Për transferimin e pronave të paluajtshme publike të shtetit në njësitë e qeverisjes vendore", të ndryshuar, kur prona i është transferuar njësisë së vetëqeverisjes vendore.

21/3. Venddepozitimet e përkohshme miratohen me vendim të Këshillit Kombëtar të Territorit dhe Ujit.

21/4. AKEM-i dhe operatorët privatë, që respektojnë në çdo rast kriteret e pikës 17 të këtij vendimi, kërkojnë pranë njësisë së vetëqeverisjes vendore miratimin e tarifës përkatëse, në bazë të pikës 15 të këtij vendimi, pa qenë nevoja për të miratuar ndryshime në planin e përgjithshëm vendor.

Pas miratimit të tarifës, AKEM-i ose operatorët privatë i drejtohen Këshillit Kombëtar të Territorit dhe Ujit për miratimin e lejeve të nevojshme, sipas legjislacionit në fuqi për planifikimin dhe zhvillimin e territorit.

21/5. Operatorët privatë, para marrjes së lejes së ndërtimit për venddepozitim të përkohshëm nga Këshilli Kombëtar i Territorit dhe Ujit, duhet të depozitojnë një garanci financiare/ bankare për të mbuluar kostot e ndërtimit, të operimit, të mbylljes e të kujdesit të mëtejshëm të landfill-it pas mbylljes së tij, përfshirë pagesën e garancisë për kostot e mbylljes së tij, ndërhyrjet e mëposhme dhe rehabilitimin e mjedisit, për llogari të njësisë së vetëqeverisjes vendore, e cila nuk do të jetë më pak se 10% e vlerës së strukturës së objektit dhe përcaktohet me vendim të këshillit bashkiak.

21/6. Në çdo rast, për lejet e lëshuara nga autoritetet e zhvillimit të territorit, subjekti zhvillues apo përfituesi i lejes së ndërtimit ka detyrimin të njoftojë përkatësisht sekretariatin teknik të Këshillit Kombëtar të Territorit dhe Ujit për lejet në kompetencë të tij, autoritetin vendor dhe, në të gjitha rastet, AKEM-in, nëse, pas marrjes së lejes së ndërtimit, mbetjet inerte do të ruben në një venddepozitim tjetër të përkohshëm, të ndryshëm nga ai i përcaktuar gjatë procedurave të lejes së ndërtimit, sipas përcaktimeve të pikës 8 të këtij vendimi.

22. Shkeljet e kërkesave të këtij vendimi, që nuk përbëjnë vepër penale, përbëjnë kundërvajtje administrative dhe dënohen me sanksione të përcaktuara në pikën 35, të nenit 62, të ligjit nr. 10463, datë 22.9.2011, "Për menaxhimin e integruar të mbetjeve", të ndryshuar.

23. Ngarkohen inspektorati kombëtar përgjegjës për mjedisin, inspektorati kombëtar përgjegjës për ndërtimet, si dhe inspektoratet vendore përgjegjëse për ndërtimet që të ushtrojnë kontrolle të vazhdueshme mbi zotëruesit e mbetjeve inerte, venddepozitimet e përkohshme dhe landfillet për trajtimin e tyre.

24. Me hyrjen në fuqi të këtij vendimi, rregullorja nr. 1, datë 30.3.2007, e ministrit të Mjedisit, Pyjeve dhe Administrimit të Ujërave dhe ministrit të Punëve Publike dhe Transportit, "Për trajtimin e mbetjeve të ndërtimit, nga krijimi, transportimi e deri tek asgjësimi i tyre", shfuqizohet.

25. Ngarkohen Ministria e Turizmit dhe Mjedisit, Agjencia Kombëtare e Ekonomisë së Mbetjeve, sekretariati teknik i Këshillit Kombëtar të Territorit dhe Ujit dhe njësitë e vetëqeverisjes vendore për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTRI
EDI RAMA